

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Følge Loven om Lønninger ved Postvæsenet af 2den Juli 1870 § 12 skal denne Lov underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80. Det vil ogsaa af Hensyn til den stadig fremadtrædende Udvikling, hvori Postvæsenet har været i de siden 1870 forløbne Aar, og som navnlig i enkelte Retninger har været særdeles betydelig, være ønskeligt, at der kan indtræde forskellige Forandringer i de bestaaende Lønnings- og Organisationsforhold. Antallet af de med Posterne befordrede forskellige Arter af Forsendelser har været i stærk Stigning, hvorved Arbejdet og Ansvar for Postvæsenets Personale er blevet i høj Grad forøget, saa at vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd have et billigt Krav paa, at der tilstaaes dem nogen Forbedring i de ved Loven af 1870 fastsatte Lønninger, der ikke længere kunne anses for tidssvarende, i hvilken Henseende det derhos skal bemærkes, at de i 1870 for Postvæsenet fastsatte Lønningsbestemmelser i det Hele medførte en ikke ubetydelig Forringelse af de Vilkaar, som tidligere havde været tilstaaede det heromhandlede Personale. Hvorledes Arbejdet er blevet forøget, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem Forsendelsens Antal i Finantsaaret 1878—79 og Antallet i Finantsaaret 1868—69, som er det Aar, hvis Resultater ere lagte til Grund for Lønningsloven af 1870.

Antallet af samtlige til Posthusene ankomne Brevforsendelser (deri indbefattet Distrikts- og Lokalforsendelser) udgjorde:

i 1868—69: 12,061,250.

i 1878—79: 23,330,286.

Antallet af Værdifager var:

i 1868—69:

413,079 til et Beløb af 174,428,032 Kr.

i 1878—79:

590,011 til et Beløb af 257,954,699 Kr.

Antallet af Vægtfager (almindelige Pakker) var:

i 1868—69: 753,858.

i 1878—79: 1,386,441.

Postanvisninger og Postoprævninger udgjorde:

i 1868—69: 145,362 til Beløb: 3,480,494 Kr.

i 1878—79: 748,472 — 19,120,805 —

Nummerantallet af Aviser var:

i 1868—69: 8,348,015.

i 1878—79: 23,832,861.

Som det ses af ovenstaaende Angivelse, er Brevens Antal steget til mere end det Dobbelte,

Avisernes til det Tredobbelte; ogsaa Antallet af Vægt- og Værdifager er betydeligt steget, men det er navnlig Postanvisningerne og Postoprævningerne, som i det her omtalte Tidsrum ere tiltagne i en hidtil ukendt Grad; Antallet og Beløbet af disse Forsendelser er i de 10 Aar steget til over det Femdobbelte. Paa Grund af det derved opstaaede forøgede Pengeansvar for Postmestrene har det været nødvendigt at forhøje Kautitionerne ved Embedsledighed, og Forholdet er nu saaledes, at Kautitionen for omtrent en Femtedel af de i Loven af 2den Juli 1870 optagne Embeder, hvis de i nærværende Dieblit bleve ledige, maatte ansættes til det sædvanlige Maximumbeløb for Kautitioner, 20,000 Kr. Disse uforholdsmæssig store Kautitioner bevirke i Almindelighed en ligefrem Indtagtsforringelse for de Vedkommende, thi det er nu kun undtagelsesvis, at en Postmester kan skaffe sin Kautition uden at betale derfor, og medens Ansvar er tiltaget i en overordentlig Grad og Aar for Aar tiltager, er Postmestrenes Stilling med Hensyn til at bære Ansvar for stadig bleven uheldigere. Efter den bestaaende Ordning ere de ved Posthusene udenfor Kjøbenhavn tjenestegjørende Kontorbetjente antagne af Postmestrene selv og staa saaledes i privat Tjenesteforhold til disse, hvorfra følger, at en Postmester maa være ansvarlig for disse Betjentes Udførelse af Tjenesten, uden Hensyn til, om han kan siges at have vist nogen Forsømmelse i Henseende til Tillynet med dem, og det vilde derfor være nødvendigt, for at Postmesteren fuldstændigt skulde kunne sikke sig mod det ham paahvilende Pengeansvar, at han maatte føre en meget indgaaende Kontrol med den daglige Tjeneste i Kontoret, nemlig med alle Expeditioner ved Indleveringen og Expeditionen af Pengeforsendelser. En saadan Kontrol, der vilde forudsætte Postmesterens personlige Tilstedeværelse og Deltagelse i Expeditionen i hele Kontortiden, eftersom Penge kunne indleveres, saalænge Kontoret er aabent, og efterom de Former, hvorunder Indleveringen og Befordringen foregaa, ikke tilstede, at han paa anden Maade kan været sikret mod Besvigelser, har det aldrig været muligt for Postmestrene, ialtsald paa de større Kontorer, fuldstændigt at udøve paa Grund af de andre Forretninger, som paahvile dem, men den kan nu mindre end nogensinde udøves, da Postmestrenes andre Forretninger stadig ere tiltagende, særlig paa Grund af den betydelige Udvidelse, som Landpostvæsenet har faaet netop i det heromhandlede Tidsrum.

Landpostbudgangenes Antal, som i 1870 ifkun udgjorde 136, var ved Udgangen af Finantsaaret 1878—79 voget til 1,012, og en stor Del af Landet har som bekendt nu Omdeling direkte til Adressaterne. Denne stærke Udvikling af Landposterne